

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Overensstemmelse med Principperne i den gældende Lov, kun med Hensyn til Prisbestemmelserne er der foreslaaet Ændringer. Jeg skal derfor knytte nogle Bemærkninger til disse Bestemmelser.

Ved Sukkerlovene af 1932, 1933 og 1934 fastsattes den Pris, som Fabrikkerne skal betale Roedyrkerne pr. leveret Dobbeltcentner Roer, til 180 Øre. Denne Pris blev ved Loven af 1935 forhøjet med 10 Øre til 190 Øre pr. Dobbeltcentner. Den saaledes stedfundne Forhøjelse blev opvejet dels af en kort efter Lovens Vedtagelse i Foraaret 1935 sket Forhøjelse af Arbejdslønnen og dels af senere indtil Efteraaret 1936 indtraadte Stigninger i andre af Sukkerroedyrkningens Omkostninger. Ved den gældende Lov, Loven af 1937, forhøjede man Roeprisen med 20 Øre til 210 Øre pr. Dobbeltcentner, idet man skønnede, at en saadan Forhøjelse var nødvendig til Dækning af den siden Efteraaret 1936 stedfundne Stigning i Dyrkernes Produktionsomkostninger og til Dækning af den Forhøjelse af Arbejdslønnen, som efter en paa det paa-gældende Tidspunkt foreløbig Overenskomst, der var afsluttet, maatte paaregnes at komme i Foraaret 1937.

Skønt den sidste Prisforhøjelse til 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner efter de nu foreliggende Oplysninger ikke skønnes helt at være opvejet ved de nævnte Udgiftsstigninger og ved de senere indtil Efteraaret 1937 indtraadte Stigninger, maa det anses for nødvendigt, at der til Dækning af yderligere Stigning i Produktionsomkostningerne og til Dækning af en ventet Forhøjelse af Arbejdslønnen i Forbindelse med de løbende Overenskomstforhandlinger finder en Forhøjelse af Roeprisen Sted, der i § 3, 1ste Stykke i det foreliggende Lovforslag er ansat til 2 Kr. 20 Øre pr. Dobbeltcentner. Der foreslaas saaledes en Forhøjelse af Prisen med 10 Øre pr. Dobbeltcentner, om hvilken Forhøjelse der ved Forhandling med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger er opnaaet Enighed.

Sukkerfabrikkernes Notering pr. kg Melis, der oprindeligt ved Bekendtgørelse af 25. Juli 1932 var fastsat til 32 Øre, blev ved Sukkerloven af 1933 forhøjet til 33 Øre, hvilken Notering fastholdtes uforandret, uanset at Roeprisen som omtalt blev forhøjet ved Loven af 1935 fra 180 Øre til 190 Øre pr. Dobbeltcentner. Den ved Lov af 1937 foretagne Forhøjelse af Roeprisen med 20 Øre gjorde det i Forbin-

delse med den Stigning, der havde været i Sukkerroedyrkernes Produktionsomkostninger, nødvendigt, at man ved Bekendtgørelse af 31. Juli 1937 forhøjede Melisprisen til 35 Øre pr. kg. Dels som Følge af den foreslaaede Forhøjelse af Roeprisen med 10 Øre og dels paa Grund af stigende Produktionsomkostninger paa Fabrikkerne, navnlig til Arbejdsløn, vil en Forhøjelse af Melisnoteringen fra 35 Øre til 36 Øre blive paa-krævet. Det er derfor i Lovforslagets § 4, 1ste Stykke, foreslaaet, at Melisprisen fastsættes til 36 Øre, ligesom det er foreslaaet, at den Pris af 40 Øre, hvortil Handelsministeren efter den gældende Lov kan forhøje Melisprisen, sættes op til 41 Øre. I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa, at denne Forhøjelse tager Sigte paa det kommende Sukkeraar, saaledes at handlende og Husmødre altsaa ikke behøver at frygte nogen umiddelbart forestaaende Prisforhøjelse.

For 1937—38 blev Sukkerroearaet udvidet med ca. 5 pCt. i Forhold til Arealet for 1936—37, nemlig fra ca. 71 100 Tdr. Land til ca. 74 700 Tdr. Land. Som Følge af ekstraordinær god Høst har der baade i 1936 og i 1937 været en betydelig Overskudsproduktion. Forholdet maa derfor, til Trods for en ikke helt ubetydelig Eksport af Sukker, ved Sukkeraarets Udløb den 30. April 1938, skønnes at komme til at ligge saaledes, at der bliver en Beholdning paa ca. 39 000 t Konsumvare ud over den Beholdning, der teknisk anses som normal Overgangsbeholdning. Under disse Omstændigheder og under Hensyn til, at en fortsat Eksport af væsentlige Mængder Sukker vil kunne volde Vanskeligheder, er det Hensigten at indskrænke Sukkerroearaet for 1938—39 til det samme som for 1936—37, altsaa til ca. 71 100 Tdr. Land, hvilket Areal maa anses for tilstrækkeligt til Dækning af Landets Forbrug ved normal Høst. Om denne Indskrænkning af Arealet er der opnaaet Enighed med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger, ligesom der under de nævnte Forhandlinger er opnaaet Enighed om, at Indskrænkningen i Praksis skal søges gennemført derved, at man for de enkelte Dyrkere gaar tilbage til Arealet for 1936—37, dog saaledes, at de i 1937 ny tilkomne Dyrkere beholder deres Areal med en Nedsikring paa 5 pCt.

Som jeg har nævnt, har der været forhandlet med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger, ligesom der ogsaa har været forhandlet med Sukkerfabrikkerne angaaende Grund-